



XII OLIMPIADES INFANTILS ESCOLARS MARRATXÍ '12

Per onzè any es convoquen les XII Olimpíades Infantils Escolars de Marratxí '12 , organitzades per l'escola Es Liceu, a què es convida a tots els centres escolars , associacions, clubs... del terme Municipal de Marratxí de que vulguin participar-hi, després de tenir en compte els següents punts:

Dies: Dissabte 26 i diumenge 27 de maig de 2012.

Lloc: Terme Municipal de Marratxí (instal·lacions esportives de Son Cauelles).

Esports: Mini-bàsquet, bàsquet, futbol, voleibol, handbol, tennis, Escacs, atletisme i tennis taula.

Esports d'exhibició: gimnàstica deportiva, arts marcial, patinatge artístic, bàisbol, dansa, pilates, taitxí taoista...

Participants/tes: Tots/es els/les participants es podran inscriure en qualsevol esport convocat.

Categorías:

INICIACIÓ.....	1r i 2n de primària.
BENJAMÍ.....	3r i 4t de primària.
ALEVÍ.....	5è i 6è de primària.
INFANTIL.....	1r i 2n d'ESO.
CADET.....	3r i 4t d'ESO.
SENIOR.....	1er i 2on de batxiller.

Documentació a presentar:

1. Els/les responsables o coordinadors/res de les escoles participants hauran de portar un tríptic amb un llistat dels monitors/res ,nins i nines que hi prendan part.
2. Les escoles , clubs i altres participants es faran responsables de l'assegurança d'accidents dels seus alumnes i monitors/res.

○ Altres punts d'interès:

1. Els/les participants disposaran d'un lloc per a dormir en cas de voler quedar-hi.
2. Cada escola haurà de tenir un coordinador/a i responsables dels seus nins/es.
3. Tots els equips participants hauran de dur una samarreta del mateix color i no hi haurà cap escola que porti el mateix color.
4. Tots els equips seran mixtes.
5. En cas d'accident hi haurà una farmaciola de primers auxilis oberta els dos dies d'activitats i coordinats amb el servei d'emergències(112).
6. **XII Concurs de Mascota Olímpica:** Seleccionar cinc mascotes per centre i lliurar-les a l'organització abans de **DILLUNS 30 D'ABRIL DE 2012**. Triar la mascota finalista per exposició virtual.
7. Els nins i les nines, triaran la mascota guanyadora. Les samarretes dels participants portaran la mascota guanyadora.
8. Per a més informació telefonau al **696 40 62 72**, demanant per **Toni Perelló**.Correu: tperello@esliceu.com Les inscripcions les podeu fer per FAX 971 79 48 09 o pel correu.

DATES IMPORTANTS:

- **Dates de les Olimpíades:** Dissabte 26 i diumenge 27 de maig de 2012.
- **Data màxima d'inscripció: DIMECRES 11 DE MAIG DE 2012.**
- **Data màxima per lliurar les mascotes: DILLUNS 30 D'ABRIL DE 2012.**

IMPORTANT:

- No es repartiran premis pels guanyadors/res, es donarà als participants/tes un petit detall com a recordatori. L'esperit d'aquestes XII Olimpíades és purament participatiu.

XII OLIMPIADA ESPORTIVA **MARRATXÍ '12**

PROGRAMA

DISSABTE 26 DE MAIG

- 09:00 h.- Concentració de tots i totes els/les participants.
- 09:20 h.- Desfilada dels/de les participants pels carrers de fins a les instal·lacions de Son Caulelles.
- 09:45 h.- Obertura: XI Olimpíada Escolar de Marratxí.
- 10:00 h.- Inici d'activitats esportives.
- 13:00 h.- Descans i dinar.
- 14:00 h.- Activitats esportives.
- 19:30 h.- Exhibició.
- 20:00 h.- Cinema a la fresca.
- 21:00 h.- Torrada pels/per les participants.

DIUMENGE 27 DE MAIG

- 10:00 h.- Inici d'activitats esportives.
- 12:45 h.- Exhibició.
- 13:00 h.- Clausura de les IX Olimpíades Marratxí '09.

Marratxí a, 5 març de 2011.

XII OLIMPIADES ESCOLARS MARRATXÍ '12

FULL D'INSCRIPCIÓ

CENTRE O ENTITAT:.....

ESPORTS DE GRUP

	INICIACIÓ	BENJAMÍ	ALEVÍ	INFANTIL	CADET
MINI BÀSQUET					
KORFBAL	XXXXXXXX	XXXXXXX			
VOLEIBOL	XXXXXXXX				
FUTBOLET					
HANDBOL	XXXXXXXX				

ESPORTS INDIVIDUALS

	INICIACIÓ	BENJAMÍ	ALEVÍ	INFANTIL	CADET
ATLETISME					
TENNIS					
TENNIS TAULA					
ESCACS					

El delegat o director

- ENVIAU AQUESTA INSCRIPCIÓ ABANS DE
DIVENDRES 11 DE MAIG DE 2012 PER CORREU tperello@esliceu.com
o per FAX 971 794809 DIRIGIT A TONI PERELLÓ.

KORFBAL

Un dels principals problemes amb que es troben els docents a l'àrea d'educació física quan es plantegen incorporar activitats que no tinguin un elevat contingut sexista, és el de trobar recursos que reuneixin aquestes característiques i que permetin la realització d'activitats conjuntes per a noies i nois.

El problema s'aguditza una mica més, quan el que es vol és realitzar algun tipus d'activitat en la qual està present la competició ja que aquesta és generalment rebutjada especialment per les alumnes que són les que se senten més perjudicades.

Molts docents pretenen arreglar això eliminant les activitats en les quals intervé la competició i substituint-les per altres en les quals s'afavoreix la participació i la col·laboració. Sense negar la importància i els valors que aquestes activitats tenen, volem manifestar els nostres dubtes sobre la teoria, cada vegada més estesa, que la competició és poc aconsellable per aplicar-la en les classes d'educació física.

Com no es tracta d'obrir aquí un debat sobre si la competició és bona o dolenta en les activitats de l'educació física reglada (nosaltres creiem que si pot ser molt bona), ens limitem a afirmar que la competició en si mateixa no és ni bona ni dolenta, que tot depèn de l'orientació que li doni l'educador, i que en tot cas, aquest ha de tenir present que la competició és fonamentalment un mitjà i que en aquest entorn mai ha de plantejar-se com un objectiu.

A Espanya, a aquesta situació una miqueta confusa col·labora la normativa emanada de la LOGSE o la publicada en el desenvolupament de la mateixa en la comunitat de Catalunya. Tant en una com en una altra s'insisteix molt especialment a aprofitar les possibilitats educatives del treball en equip i d'afavorir les activitats de col·laboració. Currículum Educació Secundària, Generalitat Catalunya (1992): "... l'alumnat se sent motivat quan el marc de relacions interpersonals on es dona l'aprenentatge afavoreix la confiança mútua, l'acceptació i el respecte. S'han d'aprofitar les possibilitats educatives de la interacció entre iguals i afavorir el treball cooperatiu, l'intercanvi de rols i els treballs col·lectius...". També fan referència al treball conjunt entre alumnes de diferent sexe. S'insisteix que el professorat ha de posseir els recursos

suficients per complir adequadament les seves funcions però no se li ofereixen moltes alternatives: "...El marc curricular fa referència al reconeixement de la diversitat de sexe o gènere i el respecte a la diferència i igualtat d'oportunitats (...) el sistema educatiu ha d'intervenir per acabar la discriminació i la desigualtat, amb la idea de: iguals fins a on sigui possible i diferents fins a on sigui necessari".

En la nostra opinió, la qual cosa s'ha de buscar en aquestes activitats és, en primer lloc, que tinguin un sentit no sexista, però no s'han d'oblidar altres característiques com la no selectivitat (és a dir que no calgui escollir entre bons i dolents), que sigui educatiu a més de lúdic i participatiu i, el més important, que tots els nois i noies tinguin la possibilitat de participar

Són freqüents els intents de modificar les regles dels diferents esports per tractar d'afavorir la participació en igualtat de condicions, però la realitat és que fins ara amb aquestes modificacions tampoc s'ha avançat molt. La majoria de les activitats que se segueixen realitzant a les escoles són tasques diferents per a cada sexe i quan realitzen la mateixa, normalment els nois juguen "passant" de les noies. García i *Asins (1995): "... Una anàlisi succinta ens fa veure que allò que no ha canviat és l'essència esportiva, el model continua sent sexista i *discriminador en la seva aplicació... "

Probablement hi haurà alguns professionals que puguin qüestionar aquestes afirmacions, i és possible que trobin situacions en les quals el problema està resolt. Ja sabem que totes les generalitzacions són perilloses, però la nostra experiència ens diu que quan el professorat s'obstinen a realitzar activitats mixtes especialment esports convencionals com *bàsquet, handbol o futbol, els nois i noies ho realitzaran perquè és una tasca imposada pel professor/a, però la majoria de les vegades són activitats que no es fan a gust perquè falla el fonamental, la motivació per realitzar-les. *Padró i *Arderiu (1999): "... D'altra banda s'observa que el grau d'implicació i de motivació de les noies en la pràctica esportiva és sensiblement inferior al dels nois, fet que queda reflectit en diverses estadístiques (*cit. *Barnechea, 1994 i Durà, 1995)...".

En 1998, al Congrés de l'Educació Física i l'Esport en Edat Escolar a la Ciutat de Barcelona (Espanya) es va comentar reiteradament la importància de tenir un esport plural i *coeducatiu, coherent amb la societat en la qual vivim.

Actualment en la comunitat de Catalunya (Espanya) s'està practicant i amb molt èxit un esport "nou" però amb molta història, el *korfball (terme holandès) o *balonkorf (terme en castellà). És poc conegut al nostre país, però cada vegada va introduint-se amb més força en els nostres centres escolars (primària i secundària).

Activitat Física que reuneix moltes de les condicions que el professorat

necessita aplicar per poder treballar els objectius curriculars i el més important és que no té cap dels inconvenients que hem citat fins ara.

García i *Asín (1995): "... es pot recórrer a utilitzar els jocs i esports pensats i reglamentats per ser jugats per equips mixts, com per

exemple 'el *korfbal'..." *Padró i *Arderiu (1999): "... Aporta *mixticitat, la igualtat d'oportunitats per a les noies i els nois, el joc entre iguals i la coeducació enfront d'altres pràctiques tradicionals, que d'alguna manera tenen un tractament sexista.

També desenvolupa l'intercanvi de rols i de tasques col·lectives, l'elaboració del pensament tàctic, la cooperació... el *korfbal pot aportar aquest aspecte integrador ja que el contacte entre nois i noies en l'espai de joc possibilita una relació social i de comunicació posterior entre ells. En tractar-se d'un esport de col·laboració permet integrar en la pràctica esportiva a persones amb recursos tècnics i motrius limitats..."

Naixement i inici del joc

El *Balonkorf o *Korfbal, terme utilitzat actualment per la Unió Catalana de *Korfbal, és un esport col·lectiu on juguen simultàniament quatre homes i quatre dones en cada equip.

Va néixer quan el professor d'educació física *Nico *Broekhuysen, va realitzar un viatge a Suècia un estiu per dur a terme un seminari sobre educació física i va observar com jugaven homes i dones junts al "*ring-*ball" amb l'objectiu d'aconseguir un punt llançant una pilota per una anella fixada a un pal de 3 m d'altura. A partir d'aquí quan va tornar a Holanda va escriure el joc però modificant algunes regles i materials (el pal tindrà una canastra de vímet). Es comença a jugar 1902 a Amsterdam (Holanda) i en el 1903 ja hi havia molts clubs que duïen a terme competicions entre si.

Al principi era un joc molt lent on es feien pocs punts perquè el camp era molt més gran, s'usava el de futbol que estava dividit en tres zones de 37 m, en el qual jugaven 12 jugadors. Després de la 2ª Guerra Mundial es va començar a jugar en pista coberta, utilitzant el mateix espai que l'handbol, amb dues zones de joc i reduint els jugadors a 8. Així es va aconseguir millorar el ritme de joc i l'obtenció de més punts. Es practica en 38 països dels cinc continents. A Espanya es va començar a practicar a Marbella durant els anys setanta (moments històrics difícils a nivell social per a aquest esport), Còrdova, Madrid, Astúries, Palma de Mallorca i a principis dels vuitanta a Catalunya, on actualment s'ha estès molt i està sent inclòs com a esport en molts currículums escolars (*Cumellas i *Padró, 1999 i Puig, 2000).

Es pot jugar a l'interior o en l'exterior, en una superfície de 40x20 metres dividit en dues zones iguals. Els pals es col·loquen un a cada zona, a 6,6 m de la línia de fons. Els pals amb les canastres de vímet sense fons, es col·loquen a una altura de 3,5 m. La pilota és similar a la de futbol número 5 i el seu pes entre 425 i 475 grams.

Característiques principals del Korfball

Destaquem les següents:

1º. És un esport mixt. Necessàriament cada equip ha d'estar composts per 4 nois i 4 noies com a jugadors de camp (dos homes i dues dones ataquen i dos homes i dues dones defensen) més un nombre indeterminat de companys per realitzar els canvis necessaris.

2º. Hi ha una completa rotació amb canvi de rols (atac i defensa) cada nombre parell de punts els defenses passen a ocupar el lloc dels davanters i aquests el dels defenses.

3º. Les regles estan pensades per afavorir la col·laboració entre els components de l'equip. Es penalitza tot allò que afavoreix el joc individual i s'afavoreix la creativitat entenent aquesta com un procés de construcció. Per construir la importància de l'aportació de tots és fonamental

4º. Les diferències de condició física (major altura o força) queden disminuïdes. Hi ha una regla anomenada posició de defensat que impedeix llançar a canastra si entre la canastra i el que tira està un contrari col·locat a menys d'un metre i amb la mà aixecada.

5º. La participació dels diferents sexes es realitza en igualtat de condicions. No es permet el marcatge de noi a noia o viceversa, ni tampoc el marcatge de dos contra un.

6º. Per aconseguir l'èxit en la jugada cal recolzar-se necessàriament en els companys. Com no es pot avançar amb la pilota a la mà, ni tampoc botant, només la passada al company o companya ens permetrà aconseguir una bona posició per llançar a canastra.

7º. No requereix equipaments especials ni costosos. Es pot jugar en qualsevol tipus de terreny i les pilotes són similars als de futbol del nº 5 (en l'entorn escolar s'usen els de futbol nº 5 per ser més els més assequibles en aquest moment).

8º. Les situacions d'ensenyament aprenentatge són d'una gran riquesa. En el desenvolupament del joc es donen situacions que afavoreixen el reconeixement, la valoració i les aportacions dels altres independentment de les seves condicions. Aquí estan sempre presents els valors de solidaritat i cooperació.

9º. L'agressivitat que és un factor sempre present en situacions d'aquest tipus està molt controlada. No es permet cap actuació que afavoreixi l'aparició de conductes en les la lògica aparició de l'agressivitat no es mogui dins de les pautes autoritzades (no es pot empènyer o obstaculitzar el moviment lliure del contrari, fins i tot quan posseeix la pilota).

10º. Afavoreix les relacions entre els sexes. Les sessions d'entrenament, preparació i també els partits, afavoreixen una relació més fluïda i en termes

d'igualtat entre els participants.

Els esports col·lectius i la seva rigidesa de normes

Entre els inconvenients que presenta aquest esport, destaquem un de caràcter general que es dona en la majoria dels esports que es practiquen a l'escola: la rigidesa de les normes emanades per la federació. Però el professorat pot modificar les regles, adaptant-les a la seva entono i evitant així aquelles situacions que considerem poc recomanables en els centres. Entre els canvis a introduir estan:

1º. Modificar segons convingui l'altura de les canastres per adaptar-les a les possibilitats dels participants.

2º. Utilitzar pilotes de futbol o altres similars.

3º. Autoritzar tots els canvis que es vulguin i en el moment que es vulguin perquè puguem realitzar les correccions o els suggeriments en el moment més oportú i no quan uns altres ens autoritzin.

4º. Introduir el canvi de rol atacant/defensor quan ens sembli convenient sense haver d'esperar a l'obtenció dels punts necessaris (aquesta modificació pot ser molt interessant quan es comença a practicar el joc).

Totes aquestes modificacions són per realitzar en les activitats que es practiquen en el marc del *currículum escolar. Quan el *korfbal es practica com a esport extraescolar, ens remetem a la normativa que dicta la federació o amb les adaptacions pertinents segons les edats.

Un altre aspecte que creiem necessari modificar és el sistema de puntuació en les competicions esportives escolars i insistim en les propostes realitzades pel *SAE (1998) i *Padró i *Arderiu (1999), on actituds, hàbits, participació, respecte de les normes... siguin també valorats.

Conclusió

El *korfbal és un esport que creiem essencial per aplicar-ho en els centres escolars ja que proporciona al professorat una sèrie de recursos i estratègies bàsiques per desenvolupar una part del currículum de l'àrea d'educació física. Quan forma part de la programació i l'alumnat ho practica té molt bon acolliment, sobretot entre les noies, *Cumellas i *Padró (1999): "... l'alumnat... es van interessar molt per l'esport del *korfbal, sobretot les noies (preguntaven si podien continuar jugant, on hi havia un club, si es farien més partits...)". Per tant insistim que els estudiants juguin a *korfbal a les escoles ja que considerem que és una "eina" molt útil per aconseguir aconseguir molts dels objectius i continguts de la nostra àrea, tant a nivell de procediments com a conceptes i de valors.